

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 23.10.2007
COM(2007) 637 окончателен

2007/0228 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицирана трудова заетост

(представена от Комисията)

{SEC(2007) 1382}

{SEC(2007) 1403}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1) КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Настоящото предложение представлява част от усилията на ЕС да разработи всеобхватна политика за имиграцията. В приетата през ноември 2004 г. Програма от Хага бе признато, че „законната миграция ще играе важна роля за укрепването на икономиката, основана на знанието, в Европа и за икономическия напредък, като по този начин ще допринесе за осъществяването на Лисабонската стратегия“, и Комисията бе призована да представи план за политика относно законната миграция, „включващ процедури за приемане, които да отговарят бързо на непрекъснато променящата се нужда от мигранти на пазара на труда“. Европейският съвет през декември 2006 г. одобри поредица от стъпки, които да бъдат предприети през 2007 г., включително „по отношение на законната миграция, разработването на добре управлявана политика за миграцията, която изцяло съблюдава националните правомощия, за да се помогне на държавите-членки да удовлетворят сегашните и бъдещи нужди от работна ръка (...), като предстоящите предложения на Комисията в рамките на Плана за политика относно законната миграция от декември 2005 г. трябва да бъдат разгледани бързо“.

Заедно с предложението за „рамкова директива“ настоящото предложение е представено в съответствие със Съобщението на Комисията относно План за политика относно законната миграция от декември 2005 г. (COM(2005) 669), което предвижда приемането на пет законодателни предложения за трудовата имиграция в периода между 2007 и 2009 г. Целта на този подход е да се определят условията за приемане за специфични категории мигранти (висококвалифицирани работници, сезонни работници, платени стажанти и вътрешнокорпоративни трансфери на служители), от една страна, и да се осигури правният статут на вече приетите работници от трети страни и да се въведат опростени процедури за кандидатите, от друга страна.

Настоящото предложение се стреми да отговори на горепосочените политически мандати. По-специално то има за цел да подобри способността на ЕС да привлича и, при необходимост, да задържа висококвалифицирани работници от трети страни, така че да се увеличи приносът на легалната имиграция за по-голямата икономическа конкурентоспособност на ЕС, като допълва мерките на ЕС за постигане на целите на Лисабонската стратегия. Сред целите на предложението е да се отговори незабавно и ефективно на променящите си нужди от висококвалифицирани имигранти на пазара на труда и да се компенсира настоящият и бъдещият недостиг на умения чрез създаването на еднакви условия в целия ЕС за улесняване и хармонизиране на приемането на тази категория работници и чрез насърчаването на тяхното ефективно разпределение и преразпределение на пазара на труда на ЕС.

Целта на това предложение е да изпълни тези цели по начин, който не накърнява способността на развиващите се страни да предоставят основни социални услуги и да напредват към постигането на Целите на Хилядолетието за развитие (ЦХР).

Поради тази причина то включва мерки за насърчаване на циркулярната миграция.

За постигането на тези цели Комисията предлага да се въведе обща ускорена и гъвкава процедура за приемане на висококвалифицирани имигранти от трети страни, както и да се създадат привлекателни условия за тяхното и на семействата им пребиваване, включително улеснения за тези, които биха желали да се преместят във втора държава-членка с цел висококвалифицирана трудова заетост.

- **Общ контекст**

По отношение на икономическата имиграция характерна за настоящата ситуация и перспективите за пазарите на труда в ЕС като цяло е необходимостта от работна ръка. Някои държави-членки вече изпитват значителен недостиг на работна ръка и умения в някои сектори на икономиката, който националният пазар на труда не може да запълни и който засяга целия набор от квалификации. Според прогнозите на Евростат общата численост на населението в ЕС ще намалее до 2025 г., а тази на населението в трудоспособна възраст – до 2011 г., въпреки че не всички държави-членки ще бъдат засегнати в една и съща степен. Друг елемент е непрекъснатият растеж на заетостта в секторите, изискващи високо равнище на образование, в сравнение с останалите сектори от икономиката на ЕС. Анализът показва, че ЕС все повече ще се нуждае от висококвалифицирана работна ръка за поддържане на своята икономика, въпреки че имиграцията сама по себе си не може да бъде решение.

Изглежда обаче, че ЕС като цяло не е смятан за привлекателен от висококвалифицираните специалисти в контекста на много голяма международна конкуренция: например, ЕС е основната дестинация за неквалифицирани, нискоквалифицирани и средноквалифицирани работници от Магреба (87 % от тези имигранти), докато 54 % от висококвалифицираните имигранти от тези страни пребивават в САЩ и Канада. Привлекателността на ЕС в сравнение с тези страни е по-малка заради факта, че понастоящем висококвалифицираните мигранти са изправени пред 27 различни системи на приемане, нямат възможност да се преместват лесно от една страна в друга, за да работят, и в някои случаи бавните и тромави процедури ги карат да изберат страни извън ЕС, които предлагат по-благоприятни условия за влизане и престой. Трудно е да се определели количественото измерение на проблема, тъй като в момента едва десет държави-членки имат специални схеми за приемане на висококвалифицирани работници и, поради различия в схемите, данните от тях не могат да бъдат сравнени. За останалите държави-членки няма специална статистика или тази статистика е частична. Може да се направят само много груби оценки: например, през 2003 г. са приети около 74 300 професионалисти в 15 държави-членки. Дори когато съществуват специфични схеми, те имат строго национален характер и не позволяват улеснения за висококвалифицирани работници от трети страни, които трябва или желаят да се преместят в друга държава-членка, за да работят, като това води до сегментация на пазара на труда в ЕС и възпрепятства по-ефективното (пре)разпределение на необходимата работна ръка.

От Европейския съвет в Тампере през октомври 1999 г. Комисията се опитва да

постигне споразумение относено общи правила за икономическата миграция, която е крайъгълният камък на всяка политика за имиграцията. През 2001 г. Комисията предложи директива относно „условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на платена заетост и извършване на икономическа дейност от самостоятелно заети лица“. Докато другите европейски институции се изразиха положително становище, дебатите в Съвета се ограничиха само до първо четене на текста, който бе официално оттеглен през 2006 г.

- **Действащи разпоредби в областта, застъпена от предложението**

Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни определя условията за даване на този статут на граждани на трети страни, които законно пребивават в държава-членка, и условията, при които дългосрочно пребиваващ може да се премести във втора държава-членка. Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството определя условията, при които може да бъде упражнявано това право. Настоящото предложение дерогира от тези инструменти, доколкото определя разпоредби за получаването на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО, които няма да санкционират висококвалифицираните работници, на които е разрешено да се преместват в различни държави-членки с цел висококвалифицирана работа, и доколкото предвижда по-благоприятни условия за събиране на семейството и приоритетно право за преместване във втора държава-членка след получаването на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО.

Едновременно с това Комисията ще представи предложение за Директива относно единна процедура за кандидатстване за единно разрешително за граждани на трети страни за пребиваване и работа на територията на държава-членка и общ набор от права за работници от трети страни, които пребивават законно в държава-членка. Двете предложения са изготвени така, че да бъдат съвместими едно с друго и съгласувани.

- **Съвместимост с другите политики и цели на Съюза**

Мерките за привличане и задържане на висококвалифицирани работници от трети страни съгласно подход, основан на нуждите, са част от по-широка рамка, очертана от Лисабонската стратегия и Интегрираните насоки за растеж и заетост, където ясно са определени макроикономическите и микроикономическите политики за насърчаване на конкурентоспособността на ЕС, включително чрез заетост на повече хора, подобряване на адаптивността на работниците и предприятията, както и гъвкавостта на пазарите на труда. Необходимо е обаче време тези мерки да дадат резултат, а от друга страна в повечето случаи обучението на съществуващата работна ръка (или други подобни действия) няма да бъде подходящо, за да отговори на нуждите на фирмите от ЕС от лекари, инженери и т.н. Следователно приемането на висококвалифицирани имигранти може да бъде предимство.

Предложението съответства също така на политиката на ЕС за развитие, която е съсредоточена върху преодоляване на бедността и постигане на ЦХР. В това отношение то признава, че може да има различно отражение върху различните

страни извън Съюза, и се стреми към намаляване на отрицателния и увеличаване на положителния ефект от миграцията на висококвалифицирана работна ръка върху развиващите се страни, които вече са изправени пред липсата на човешки ресурси в някои сектори. Този инструмент трябва да бъде възприеман в рамките на по-широкия контекст на политиките на ЕС за развитие и имиграция, включително на фона на оперативни мерки, финансиране, споразумения, които вече са сключени или планирани.

Настоящото предложение е съвместимо с основните права, тъй като то признава и защитава правата на висококвалифицираните имигранти (и членовете на техните семейства) като работници и пребиваващи в ЕС, включително по отношение на процедурните гаранции и правото на семеен живот. Личните данни, с които властите трябва да работят, когато прилагат настоящото предложение, ще трябва да бъдат обработвани в съответствие с Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.

2) КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултация със заинтересованите страни**

Методи на консултиране, основни целеви сектори и общ профил на консултираните

Посредством Зелената книга за подхода на ЕС при управление на икономическата миграция бе проведена обществена консултация. Всички дадени мнения са на разположение на http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/economic_migration/news_contributions_economic_migration_en.htm. На 14 юни 2005 г. се състоя открито изслушване.

Допълнителни консултации бяха направени на семинари и срещи на работни групи. Допитването до държавите-членки се проведе в рамките на Комитета на Комисията по имиграция и убежище. При външното проучване, поръчано в помощ на оценката на въздействието, се състояха още дискусии с основните заинтересовани лица посредством анкети и интервюта.

Обобщение на отговорите и как те са взети под внимание

Анализът на получените мнения показва обща подкрепа за единна политика на ЕС към икономическата имиграция въпреки значителните различия по отношение на подхода, който трябва да бъде приложен, и очакваните крайни резултати. Бяха очертани някои ясни елементи, например необходимостта от общи правила на ЕС, регламентиращи цялата трудова имиграция или поне условията за приемане на някои ключови категории икономически имигранти (висококвалифицирани и сезонни работници). Тези две категории са смятани за жизненоважни за конкурентоспособността на ЕС. Друго ясно искане бе да се предложат опростени, небюрокрастични и гъвкави решения. Тъй като голяма част от държавите-членки не подкрепиха прилагането на хоризонтален подход, Комисията реши, че секторният подход е по-реалистичен и ще отговори по-добре

на исканията за гъвкавост.

Комисията взе предвид становищата за нейния План за политика относно законната миграция и проучването за оценката на въздействието.

- **Събиране и използване на експертни мнения**

Не е имало необходимост от външни експертни мнения.

- **Оценка на въздействието**

Бяха разгледани следните възможности:

Вариант А – статукво. Политиките на държавите-членки за имиграция значително се различават по отношение на приемането на висококвалифицирани работници. Нуждата от такива работници все повече нараства, за да се попълни съществуващия и увеличаващ се недостиг на пазара на труда, но ЕС не успява да ги привлече. При липсата на общо действие в тази област ситуацията не може да се промени съществено.

Вариант Б – създаване на основна обща политика за приемане на висококвалифицирани работници. Ще бъде предложен минимален набор от условия за влизане и държавите-членки ще разполагат с широка автономия при определяне на специфичните елементи в своите национални законодателства. Условията за пребиваване и работа няма да бъдат засягани. Този вариант ще има само ограничено въздействие за привличането на тези работници или за подобряването на ефективността на пазара на труда на ЕС: цялостното въздействие върху макроикономическата среда ще бъде доста ограничено.

Вариант В – опростяване на системата за приемане чрез създаването на точкова система на ЕС и ускорена процедура за приемане, които ще позволят незабавно събиране на семейството и създаване на база данни за съответствие на уменията. Този вариант може до голяма степен да насърчи и да улесни миграцията към ЕС на висококвалифицирани работници от трети страни. Въпреки това, ако точките не бъдат определени на равнище ЕС (което в настоящия момент би противоречало на принципа на субсидиарност), имигрантите ще продължат да се сблъскват с много различни условия за приемане.

Вариант Г – създаване на набор от общи критерии и ускорена процедура за влизане, както и благоприятни условия за пребиваване (право на работа и пребиваване, незабавно събиране на семейството, по-бързо получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО и т.н.) Ефективната интеграция на висококвалифицирани работници от трети страни на пазара на труда и в обществото би била най-добрият начин за увеличаване на техния принос към икономическия растеж и конкурентоспособността, а това наистина би подобрило способността на ЕС да се справи с настоящите и очаквани предизвикателства. Въпреки това, ефектът от такава политика би бил ограничен до отделни държави-членки.

Вариант Д1 – насърчаване на мобилността в ЕС чрез координиране на списъци с национални приоритети и чрез създаване на Синя карта на ЕС и база данни за

притежателите на Синя карта. Мобилността в ЕС би била силен стимул за висококвалифицирани работници от трети страни да влязат на пазара на труда на ЕС и може да играе основна роля за намаляване на недостига на работна ръка в някои области/сектори. Други средства могат да помогнат за постигането на съответствие между предлагането и търсенето на работна ръка (например базата данни за притежателите на Синя карта на ЕС). Този вариант на политика може да окаже значително положително влияние върху ефективността на пазара на труда и върху макроикономическата среда в ЕС.

Вариант Д2 – висококвалифицираните работници да бъдат обхванати от разпоредбите за мобилност в ЕС на Директива 2003/109/ЕО. Този вариант включва също точковата система от вариант В. При него обаче мобилността в ЕС може да бъде по-ограничена, отколкото при вариант Д1. Следователно цялата целесъобразност и ефективност на този вариант на политика могат да бъдат по-ограничени.

Вариант Е – комуникация, координиране и сътрудничество. Предвидените действия могат до известна степен да подкрепят създаването на основна обща база, която улеснява привличането на висококвалифицирани работници и по-ефективното им разпределяне на пазара на труда в ЕС. И все пак, ефективността на този вариант би била ограничена.

Комисията направи оценка на въздействието, предвидена в работната програма, като докладът за оценката се намира на [да се добави].

3) ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Кратко описание на предложеното действие**

Предложението въвежда ускорена процедура за приемане на висококвалифицирани работници от трети страни, основана на обща дефиниция и критерии: договор за работа, професионални квалификации и заплата над минимално равнище, определено от съответната държава-членка. Предвижда се специален режим за „млади професионалисти“. На приетите работници ще бъде издадено разрешително за пребиваване, което ще им позволи да работят („Синя карта на ЕС“): това разрешително ще предостави на тях и на техните семейства редица права, включително благоприятни условия за събиране на семейството. Достъпът до трудовия пазар на държавата-членка, в която пребивават, ще бъде ограничен през първите две години.

Предложението включва също възможността притежателят на Синя карта на ЕС да се премести да работи във втора държава-членка при определени условия и след двегодишно законно пребиваване в първата държава-членка. За улесняване на мобилността в ЕС се предвиждат дерогации от Директива 2003/109/ЕО на Съвета, по-специално възможността за натрупване на периоди на пребиваване в различни държави-членки с цел получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО. След получаването на такъв статут ще се прилагат разпоредбите относно мобилността на Директива 2003/109/ЕО, но държавите-членки трябва да дадат предимство на тези професионалисти пред други работници от трети страни, които кандидатстват за приемане.

- **Правно основание**

Настоящото предложение се отнася до условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни и стандартите за процедури за издаване на необходимите разрешителни. То определя също условията, при които гражданин на трета страна може да пребивава във втора държава-членка. Следователно подходящото правно основание е член 63, параграф 3, буква а) и параграф 4 от Договора за ЕО.

- **Принцип на субсидиарност**

Прилага се принципът на субсидиарност, доколкото предложението не е в област от изключителната компетенция на Общността.

Целите на предложението не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки поради следната(ите) причина(и).

Ако държавите-членки действат самостоятелно, може да не успеят да издържат на международната конкуренция за висококвалифицирани работници от трети страни.

Ще има различни условия за влизане и пребиваване на тези работници, тъй като всяка национална система ще бъде затворена и в конкуренция с останалите. Това може да отклони избора на имигрантите и, по-важното, прекалено ще усложни преразпределянето на необходимата работна ръка при промени в нуждите на

пазара на труда и има вероятност да бъде изгубена висококвалифицираната работна ръка, която вече е в ЕС.

Действие на равнище Общност по-добре ще постигне целите на предложението поради следната(ите) причина(и).

Най-привлекателното в ЕС в сравнение с неговите конкуренти е възможността за достъп до 27 пазара на труда и следователно възможността за професионално израстване, като същевременно се отговори на конкретните нужди на компаниите в ЕС. Това обаче може да бъде предложено само чрез действие на равнище Общност (което е необходимо и за да се извършат дерогации от достиженията на правото на ЕО за създаване на облекчени условия за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО) и може да бъде осъществено само ако има обща система за приемане на такива работници.

Предприемането на общо действие ще гарантира, че тези работници:

- (1) са приети съгласно общи правила;
- (2) имат едни и същи права в целия ЕС;
- (3) ще имат възможност да се преместват от една държава-членка в друга, за да се приспособяват и отговарят незабавно на променящите се нужди от висококвалифицирани мигранти на пазара на труда;
- (4) са изцяло интегрирани в ЕС.

Предложението ще даде на държавите-членки достатъчно възможности да приспособят режима към нуждите на своите национални пазари на труда и няма да засегне компетенциите на държавите-членки при определяне на броя на икономическите мигранти, които влизат в ЕС, за да търсят работа.

Следователно предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност.

- **Принцип на пропорционалност**

Предложението съответства на принципа на пропорционалност поради следната/ите причина/и.

Избраният инструмент е директива, която дава на държавите-членки висока степен на гъвкавост по отношение на изпълнението. Съгласно член 63, предпоследна алинея от Договора за ЕО държавите-членки са свободни да запазят или въведат мерки, различни от определените в директивата, при условие че те са в съответствие с Договора и с международни споразумения.

- **Избор на инструменти**

Предложени инструменти: директива.

Други средства не са подходящи поради следната/ните причина/и.

Подходящият инструмент за това действие е директива: тя определя

задължителни минимални стандарти, но позволява на държавите-членки гъвкавост с оглед нуждите на пазара на труда и правната рамка.

4) ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Общността.

5) ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

- **Клауза за преразглеждане/ревизиране/за ограничаване срока на валидност**

Предложението включва клауза за преразглеждане.

- **Таблица на съответствието**

От държавите-членки се изисква да съобщят на Комисията текста на националните разпоредби, транспониращи директивата, както и да представят таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

- **Подробно обяснение на предложението**

Член 1

Предложението има две цели. Първата е въвеждането на специална процедура за влизане и пребиваване на граждани на трети страни, които кандидатстват за пребиваване в ЕС за целите на висококвалифицирана трудова заетост за повече от три месеца. Втората цел е да се приложи член 63, параграф 4 от Договора за ЕО и да се определят условията, при които граждани на трети страни, които законно пребивават в държава-членка съгласно условията на настоящото предложение, могат да пребивават с членовете на своето семейство в други държави-членки.

Член 2

Предложението се отнася до понятието „висококвалифицирана трудова заетост“. Това определение се основава на два елемента: първият е изискването за упражняване на икономическа дейност в качеството на наето лице и следователно се изключват граждани на трети страни, които желаят да извършват дейност като самостоятелно заети лица. Вторият елемент обхваща изискванията за нужните „по-високи професионални квалификации“. В тази връзка, с цел да се включат професионалисти, които не е необходимо задължително да имат диплома след средно образование, за да упражняват своята дейност (опитни мениджъри, някои специалисти в областта на информационните технологии и т.н.), предложението позволява да се вземат предвид поне тригодишен професионален опит в професията вместо квалификациите, основани на висше образование. .

Членове 3 и 4

Предложението не обхваща граждани на ЕС и членове на техните семейства,

включително тези, чието право на трудова заетост в определена държава-членка е ограничено от преходни разпоредби. То не обхваща също така граждани на трети страни, които са дългосрочно пребиваващи или бежанци в ЕО, тези, чието пребиваване в държава-членка е изрично ограничено като временно в съответствие със законодателството на ЕО или по силата на ангажменти, съдържащи се в международни споразумения, и други ограничени категории.

Предложението не позволява на държавите-членки да предоставят по-благоприятни условия за първо влизане в Общността, за да не се наруши приложното поле на директивата. Тъй като условията за пребиваване (включително за събиране на семейството) засягат ситуацията на съответните граждани на трети страни единствено по отношение на държавата-членка на пребиваване, държавите-членки са свободни да предоставят по-благоприятни условия.

Член 5

Този член определя условията, които кандидатът трябва да изпълни, като специфичните за това предложение са:

1) Тъй като приемането е продиктувано от търсенето, трябва да бъде представен договор за работа или обвързващо предложение за работа;

2) Посочената в договора за работа заплата трябва да бъде равна поне на праг, определен на национално равнище. Държавите-членки са свободни да определят този праг, така че да е съвместим с техния пазар на труда и политика към имиграцията. Въпреки това е необходимо да се определи относителен минимален праг, обвързан най-вече с минималната заплата, предвидена в националното законодателство, за да се гарантира, че държавите-членки няма да злоупотребяват с този критерий, като определят праг, който е прекалено нисък за висококвалифициран работник от съответната страна или от ЕС, за да постъпи мястото, въпреки че то отговаря на неговите квалификации. Освен това, настоящото предложение предвижда по-голяма мобилност в ЕС, след като висококвалифицираният работник от трета страна вече е получил право на дългосрочно пребиваване в ЕО: относителният общ минимален праг се стреми да гарантира, че решенията за приемане на една държава-членка не се отразяват отрицателно върху останалите в средносрочен план. Прагът трябва също така да гарантира, че кандидатът разполага със средства, за да се издържа, и да покрие разходи за връщане, ако е необходимо, без да прибегва до системата за социално подпомагане на съответната държава-членка.

3) За професиите, които не са регулирани, кандидатът трябва да докаже, че има необходимите официално признати квалификации или поне три години професионален опит в съответната професия, който може да бъде смятан за равностоен на квалификации, придобити с висше образование; държавите-членки не трябва да искат доказателство и за двете. Когато става въпрос за регулирани професии, кандидатът трябва да отговаря на изискванията, определени в националното законодателство или в правото на ЕО.

Член 6

Тази дерогация засяга млади професионалисти на възраст под 30 години, които по всяка вероятност нямат достатъчно професионален опит, за да искат високи заплати. В този случай допълнителното задължително условие е да са завършили висше образование в област, свързана с дейността, която ще извършват съгласно договора за работа. Допълнително облекчаване на критериите за заплатата се предлага за млади професионалисти, които са учили в ЕС.

Членове 7, 9 и 10

Предложението не създава право на приемане. Тези разпоредби определят задължителните и възможни основания за отказ (както и за отнемане или неподновяване), а именно неизпълнението на критериите, съществуването на квоти и възможността държавите-членки да направят проучване на пазара на труда. Последната възможност препраща по-специално към Резолюцията на Съвета от 20 юни 1994 г. относно ограничения за приемането на граждани на трети страни на територията на държавите-членки с цел трудова заетост. Принципът на общностните преференции, формулиран в съответните разпоредби на актовете за присъединяване от 2003 и 2005 г., представлява първично законодателство и следователно директивата автоматично се прилага в съответствие с актовете за присъединяване от тези държави-членки, които все още използват преходните договорености, до преустановяването на това използване.

Членове 8, 11 и 12

Кандидатите (не членове на семейството), за които съответната държава-членка е взела положително решение, получават разрешително за пребиваване, наречено Синя карта на ЕС, в което се посочват условията, при които те имат право да работят. Предвижда се ускорена процедура (30 дни), както и правото граждани на трети страни, които пребивават законно, да кандидатстват по този режим и да сменят правния си статут при положително решение.

Членове 13, 14 и 15

Според предложението висококвалифицираните работници са потенциал за икономиката на ЕС, но техните права трябва да зависят от продължителността на престоя.

Постепенното интегриране на висококвалифицирани работници в пазара на труда изисква всяка свързана с работата промяна през първите две години от законното пребиваване на притежателя на Синя карта на ЕС да бъде разрешена от властите на съответната държава-членка, както при първото влизане. След този период вече не е необходимо съответното лице да доказва, че изпълнява изискванията за заплата и квалификация, за да извършва висококвалифицирана работа – това се оставя на преценката на работодателя и на пазара. За да се избегнат злоупотребите, се въвежда изискване за уведомяване.

Разрешава се тримесечен период на безработица: условията, при които може да се разрешат нови трудови отношения, зависят от продължителността на престоя, както по-горе. Тези разпоредби се прилагат независимо от държавата-членка на пребиваване (първа или втора), докато бъде получено разрешително за

дългосрочно пребиваване в ЕО.

В член 15 се определят областите, в които трябва да има равно третиране, като целта е да се създадат възможно най-благоприятните условия. Ограничени са единствено стипендиите за обучение и процедурите за получаване на жилищно и социално подпомагане: това не са права, които работникът ще получи въз основа на своите вноски. Освен това се предполага, че тези работници ще получават относително високи заплати и следователно най-вероятно няма да отговарят на условията за допустимост съгласно националните правила.

Член 16

Този член съдържа дерогациите от Директива 2003/86/ЕО, смятани за необходими за установяването на привлекателен режим за висококвалифицирани работници от трети страни, и следва логика, различна от тази на директивата относно събиране на семейството, която е инструмент за насърчаване на интеграцията на граждани на трети страни, за които има голяма вероятност да станат постоянно пребиваващи. В съответствие с подобни режими, които вече съществуват в държавите-членки и в други страни, той предвижда незабавно събиране на семейството и в случаи на временно пребиваване и достъп до пазара на труда за съпрузи. За постигането на тази цел той предвижда също налагането на евентуални национални мерки за интеграция да става само след като членовете на семейството бъдат на територията на ЕС.

Член 17

Целта на настоящото предложение е да се насърчи географската мобилност на висококвалифицирани работници. Следователно дерогациите от Директива 2003/109/ЕО целят работниците, които се местят, да не се санкционират, а да им се позволява да натрупват периоди на пребиваване в две (или най-много три) държави-членки, за да изпълнят главното условие за получаване на статут на дългосрочно пребиваващи в ЕО. Дерогациите относно периодите на отсъствие от ЕС трябва да бъдат предмет на строги условия, за да се подкрепи политиката към циркулярна миграция и да се ограничи евентуалното изтичане на мозъци.

Членове 18, 19, 20 и 21

Член 19 определя съгласно общите рамки на Директива 2003/109/ЕО условията за мобилност вътре в ЕС преди получаването на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО, но позволява на държавите-членки да прилагат същите условия като при първо влизане. Член 20 предвижда мобилност в ЕС след получаването на такъв статут: вземайки предвид специфичните характеристики на тази категория работници и ограничения им брой в абсолютна стойност, той прилага директивата без ограниченията за общия брой лица, които някои държави-членки могат да запазят по отношение на други дългосрочно пребиваващи в ЕО. Съгласно него държавите-членки трябва да предпочетат дългосрочно пребиваващи в ЕО лица, които са висококвалифицирани, пред работници от трети страни, които кандидатстват за приемане със същата цел.

С член 18 се въвежда ново разрешително за пребиваване, така че да се идентифицира специалният статут на неговия притежател.

Правилата за събиране на семейството във втора държава-членка преди получаването на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО отразяват член 16 от Директива 2003/109/ЕО.

Глава VI

Единствената разпоредба, която е специфична за настоящото предложение, се отнася до задължението на държавите-членки да обменят информация за евентуални квоти и за годишни статистики относно прилагането на директивата посредством мрежата, създадена с Решение 2006/688/ЕО на Съвета. Тези данни ще позволят също така да се следи набирането на персонал в развиващите се страни, в които има недостиг на квалифицирани човешки ресурси.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицирана трудова заетост

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3, буква а) и параграф 4 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет³,

като взе предвид становището на Комитета на регионите⁴,

като има предвид, че:

- (1) За постепенното изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие Договорът предвижда приемането на мерки в областта на убежището, имиграцията и защитата на правата на граждани на трети страни.
- (2) Съгласно Договора Съветът приема мерки в областта на имиграционната политика, които са свързани с условията за влизане и пребиваване и процедурните стандарти за издаване на дългосрочни визи и разрешителни за пребиваване от държавите-членки, както и мерки, определящи правата и условията, съгласно които граждани на трети страни, законно пребиваващи в държава-членка, могат да пребивават и в други държави-членки.
- (3) Европейският съвет в Лисабон през май 2000 г. постави целта до 2010 г. Общността да стане най-конкурентоспособната и динамична икономика, основана на знанието, в света.
- (4) В Програмата от Хага, приета от Европейския съвет на 4 и 5 ноември 2004 г., бе признато, че законната миграция ще играе важна роля за укрепването на икономиката, основана на знанието, в Европа и за икономическия напредък, като по този начин ще допринесе за осъществяването на Лисабонската стратегия, и

¹ ОВ С [...], [...], стр. [...].

² ОВ С [...], [...], стр. [...].

³ ОВ С [...], [...], стр. [...].

⁴ ОВ С [...], [...], стр. [...].

Комисията бе призована да представи план за политика относно законната миграция, включващ процедури за приемане, които да отговарят бързо на непрекъснато променящата се нужда от мигранти на пазара на труда.

- (5) Европейският съвет от 14 и 15 декември 2006 г. одобри поредица от стъпки, които да бъдат предприети през 2007 г., сред които разработването на добре управлявана политика за законната имиграция, която изцяло съблюдава националните правомощия, за да се помогне на държавите-членки да удовлетворят сегашните и бъдещи нужди от работна ръка.
- (6) За постигане на целите на Лисабонския процес е важно също така да се насърчи мобилността на територията на Съюза на висококвалифицирани работници, които са граждани на ЕС, и по-специално от новите държави-членки, които се присъединиха през 2004 и 2007 г. При прилагането на настоящата директива държавите-членки са задължени да спазват принципа на общностните преференции, изложен конкретно в съответните разпоредби на Актовете за присъединяване от 16 април 2003 г. и 25 април 2005 г.
- (7) Настоящата директива се стреми да допринесе за постигането на тези цели и да се справи с недостига на работна ръка чрез насърчаване на приемането и мобилността – за целите на висококвалифицирана трудова заетост – на граждани на трети страни за престои, надвишаващи три месеца, за да може Общността да стане по-привлекателна за такива работници от целия свят и да се подпомогне нейната конкурентоспособност и икономически растеж. За постигането на тези цели е необходимо да се улесни приемането на висококвалифицирани работници и техните семейства чрез въвеждането на ускорена процедура за приемане и чрез предоставянето в редица области на социални и икономически права, които са равни с тези на гражданите на приемащата държава-членка. Що се отнася до тези права, настоящата директива надгражда съответната разпоредба от Директива... [относно единна процедура за кандидатстване на граждани от трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка“]⁵.
- (8) Благоприятните условия за събиране на семейството и за достъп до работа за съпрузи следва да бъдат основен елемент във всеки режим, насочен към привличането на висококвалифицирани работници. За постигането на тази цел следва да се предвидят специални дерогации от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството⁶.
- (9) Настоящата директива следва да не засяга компетенциите на държавите-членки, що се отнася до определяне на броя на гражданите на трети страни, идващи от трети страни на тяхна територия, за да търсят работа, които ще бъдат приети. Това следва да включва също така граждани на трети страни, които се опитват да останат на територията на държава-членка с цел да упражняват платена икономическа дейност и които пребивават законно в тази държава-членка по силата на други режими, например студенти, които току-що са завършили

⁵ ОВ L...

⁶ ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12.

образованието си, или научни работници, които са били приети съгласно Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност⁷ и Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 г. относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност⁸, и които не се ползват от консолидиран достъп до пазара на труда на държавата-членка съгласно законодателството на ЕО или национално законодателство.

- (10) Настоящата директива следва да предвижда гъвкав и диктуван от търсенето режим на влизане, който се основава на обективни критерии като минимален праг на заплатата, съпоставим с равнищата на заплатите в държавите-членки, както и професионални квалификации. Необходимо е определянето на общ минимален знаменател за националния праг на заплатите, за да се гарантира минимално равнище на хармонизиране на условията за приемане в целия ЕС. Държавите-членки следва да определят своя национален праг в зависимост от ситуацията на съответния пазар на труда и своята обща имиграционна политика.
- (11) Следва да се направят дерогации от основния режим по отношение на прага на заплатата за висококвалифицирани кандидати на възраст под 30 години, които поради относително ограничения си професионален опит и позицията си на пазара на труда, може да не са в състояние да изпълнят изискванията за заплата съгласно основния режим, или за тези, които са получили квалификации с висше образование, завършено в Европейския съюз.
- (12) След като държавата-членка е взела решение да приеме гражданин на трета страна, който изпълнява тези общи критерии, гражданинът на трета страна следва да получи специално разрешително за пребиваване, наречено Синя карта на ЕС, както и поэтапен достъп до пазара на труда, и да може да се възползва от правата си на пребиваване и мобилност, които той и неговото семейство получават.
- (13) Форматът на Синята карта на ЕС следва да бъде в съответствие с разпоредбите на Регламент 1030/2002 относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни⁹, който дава възможност на държавите-членки да вписват информация, по-специално при какви условия лицето има право да работи. Хоризонталните разпоредби, предвидени от Директива... [„относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка“], се прилагат *mutatis mutandis*.
- (14) На гражданите на трети страни, които притежават валиден документ за пътуване и Синя карта на ЕС, издадена от държава-членка, прилагаща изцяло достиженията на правото от Шенген, следва да се разреши да влизат в и да се

⁷ ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12.

⁸ ОВ L 289, 3.11.2005 г., стр. 15.

⁹ ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1.

придвижват свободно на територията на държавите-членки, прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, за срок до три месеца в съответствие с Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на Шенгенските граници)¹⁰ и член 21 от достиженията на правото от Шенген - Конвенция за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенно премахване на контрола по техните общи граници (Конвенция за прилагане на Шенгенското споразумение)¹¹.

- (15) Трудовата и географска мобилност на висококвалифицирани работници от трети страни следва да бъде призната като основен механизъм за подобряване на ефективността на пазара на труда, за предотвратяване на недостига на квалифицирана работна ръка и за неутрализиране на регионалните несъответствия. За да се спази принципът на общностните преференции и да се избегнат възможни злоупотреби с режима, трудовата мобилност на висококвалифицирани работници от трети страни следва да бъде ограничена през първите две години на законно пребиваване в държава-членка.
- (16) Географската мобилност на територията на ЕС следва да бъде контролирана и диктувана от търсенето през първия период на законен престой на работника от трета страна. След получаването на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО държавите-членки следва да предпочетат тези работници, когато те упражняват правото си на мобилност в ЕС. Следва да се предвидят дерогации от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни¹², за да не се санкционират географски мобилните висококвалифицирани работници от трети страни, които все още не са получили статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО, и за да се насърчи географската и циркулярната миграция.
- (17) Мобилността на висококвалифицирани работници между Общността и тяхната страна на произход следва да бъде насърчавана и запазена. Следва да се предвидят дерогации от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни, за да се удължи периодът на отсъствие от територията на Общността, който не се взема предвид при изчисляване на периода на законно и непрекъснато пребиваване, необходим за изпълняване на изискванията за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО. Следва да се разрешат по-дълги периоди на отсъствие от предвидените в Директива 2003/109/ЕО на Съвета, след като висококвалифицираният работник от трета страна получи статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО. По-специално, за насърчаване на циркулярната миграция на висококвалифицирани работници, които идват от развиващи се трети страни, държавите-членки следва да вземат предвид възможностите, предлагани от член 4, параграф 3, втора алинея и член 9, параграф 2 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета, за да се разрешат по-дълги периоди на отсъствие от предвидените в тази

¹⁰ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр.1.

¹¹ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

¹² ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

директива. За да се гарантира съгласуваност по-специално с основните цели за развитие, тези дерогации следва да се прилагат само ако може да се докаже, че съответното лице се е върнало в своята страна на произход, за да работи, учи или извършва доброволческа дейност.

- (18) Към висококвалифицираните работници от трети страни следва да се прилага равно третиране по отношение на социалната сигурност. Клоновете на социалната сигурност са определени в Регламент (ЕИО) № 1408/1971 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността¹³. Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 г. за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство¹⁴, разширява обхвата на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/1971 за граждани на трети страни, които законно пребивават в Европейския съюз и които са в трансгранична ситуация. Разпоредбите за равно третиране по отношение на социалната сигурност в настоящото предложение се прилагат също така пряко към лица, идващи в държава-членка директно от трета страна. Въпреки това настоящата директива не предоставя повече права от тези, които вече са предоставени в съществуващото законодателство на Общността в областта на социалната сигурност за граждани на трети страни, които минават границата между държави-членки.
- (19) Професионалните квалификации, придобити от гражданин на трета страна в друга държава-членка, следва да бъдат признати така, както се признават за граждани на Съюза, и квалификациите, придобити в трета страна, следва да се вземат предвид в съответствие с разпоредбите на Директива 2005/36 на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации¹⁵.
- (20) При прилагането на настоящата директива държавите-членки следва да се въздържат от активно набиране на персонал в развиващите се страни в сектори, в които има недостиг на човешки ресурси. Следва да се изготвят етична политика и принципи за набиране на персонал, които да се прилагат към работодателите от публичния и частния сектор, по-специално в сектора на здравеопазването, както се подчертава в заключенията на Съвета и на държавите-членки от 14 май 2007 г. относно Европейската програма за действие за справяне с критичния недостиг на здравни работници в развиващите се страни (2007—2013 г.). Тази политика и принципи следва да бъдат утвърдени посредством разработването на механизми, насоки и други инструменти за улесняване на циркулярната и временната миграция, както и посредством други мерки, които ще сведат до минимум отрицателния ефект и ще увеличат положителния ефект от висококвалифицирани имигранти в развиващите се страни. Подобна намеса трябва да се осъществи в съответствие със Съвместната

¹³ ОВ L 149, 15.7.1971 г., стр. 2. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 100, 6.4.2004 г., стр. 1).

¹⁴ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 1.

¹⁵ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

декларация Африка-ЕС за миграцията и развитието, договорена в Триполи на 22 и 23 ноември 2006 г., и с оглед изготвянето на цялостна политика за миграцията, за каквато призова Европейският съвет на срещата си на 14 и 15 декември 2006 г.

- (21) Следва да се предвидят специални разпоредби за отчитане, за да се следи прилагането на режима за висококвалифицирани работници и за да се открие и евентуално преустанови възможното изтичане на мозъци в развиващите се страни, и по-специално в страните, разположени на юг от пустинята Сахара. Държавите-членки следва всяка година да предават данни за професиите и националността на приетите от тях висококвалифицирани имигранти чрез мрежата, създадена за тези цели с Решение 2006/688/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 г. за създаване на механизъм за взаимно информирание по отношение на мерките на държавите-членки в областта на предоставянето на убежище и имиграцията¹⁶.
- (22) Целите на предложеното действие, а именно въвеждането на специална процедура за приемане и приемането на условия за влизане и пребиваване, приложими към гражданите на трети страни при престой в държавите-членки над три месеца за целите на висококвалифицирана трудова заетост, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, особено що се отнася до гарантирането на мобилност между държавите-членки, и следователно могат да бъдат постигнати по-добре от Общността. Затова Общността има право да вземе мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в този член, действието на настоящата директива се ограничава само до необходимото за постигането на тези цели.
- (23) Настоящата директива спазва основните права и съблюдава принципите, признати от Хартата за основни права на Европейския съюз и Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, и трябва да бъде приложена в съответствие с тях.
- (24) Държавите-членки прилагат разпоредбите на настоящата директива без дискриминация по отношение на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или убеждения, политическа или друга принадлежност, принадлежност към национално малцинство, имотно състояние, рождение, увреждания, възраст или сексуална ориентация, и по-специално в съответствие с Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход¹⁷ и Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите¹⁸.
- (25) [В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския

¹⁶ ОВ L 283, 14.10.2006 г., стр. 40.

¹⁷ ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.

¹⁸ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, и без да се засяга член 4 от този протокол, тези държави-членки не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито са предмет на нейното прилагане.]

- (26) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито е предмет на нейното прилагане.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Глава I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Целта на настоящата директива е да се определят:

- а) условията за влизане и пребиваване за повече от три месеца на територията на държавите-членки на граждани на трети страни и на членове на техните семейства за целите на висококвалифицирана трудова заетост,
- б) условията за пребиваване на граждани на трети страни и членове на техните семейства по смисъла на буква а) в държави-членки, които са различни от първата държава-членка.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

- а) „гражданин на трета страна“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора;
- б) „висококвалифицирана трудова заетост“ означава осъществяването на действителна и ефективна работа под ръководството на друг, за която лицето получава заплата и за която се изискват квалификации, придобити с висше образование, или поне три години еквивалентен професионален опит;
- в) „Синя карта на ЕС“ означава разрешително, наречено „Синя карта на ЕС“, което дава право на притежателя си да пребивава и работи законно на територията на ЕС и да се премести в друга държава-членка за целите на

висококвалифицирана трудова заетост съгласно условията на настоящата директива;

- г) „първа държава-членка“ означава държавата-членка, която първа е предоставила „Синя карта на ЕС“ на гражданин на трета страна;
- д) „втора държава-членка“ означава всяка държава-членка, различна от първата държава-членка;
- е) „членове на семейството“ означава граждани на трети страни по определението в член 4, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО;
- ж) „квалификация, придобита с висше образование“ означава степен, диплома или друго удостоверение, издадено от компетентен орган, чрез което се доказва успешното завършване на програма за висше образование, а именно набор от курсове, осигурени от образователна институция, която е призната като институция за висше образование от държавата, в която се намира. Тези квалификации се вземат предвид за целите на настоящата директива, при условие че обучението, необходимо за придобиването им, е било с продължителност поне три години.
- з) „по-високи професионални квалификации“ означава квалификации, удостоверени посредством доказателство за квалификации, придобити с висше образование, или за поне тригодишен еквивалентен професионален опит;
- и) „професионален опит“ означава действително и законно упражняване на съответната професия.

Член 3

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага към граждани на трети страни, които кандидатстват за приемане на територията на държава-членка за целите на висококвалифицирана трудова заетост.
2. Настоящата директива не се прилага спрямо граждани на трети страни:
 - а) които се намират в държава-членка в качеството си на кандидати за международна закрила или по силата на режими за временна закрила;
 - б) които са бежанци или са кандидатствали за признаването им като бежанци и все още не е взето окончателно решение по кандидатурата им;
 - в) които кандидатстват за пребиваване в държава-членка в качеството си на научни работници по смисъла на Директива 2005/71/ЕО за целите на провеждане на научноизследователски проект;
 - г) които са членове на семейството на граждани на Съюза, които са упражнявали или упражняват своето право на свободно движение на територията на Общността;

- д) които имат статут на дългосрочно пребиваващ в държава-членка в съответствие с Директива 2003/109/ЕО и упражняват своето право да пребивават в друга държава-членка с цел извършването на икономическа дейност в качеството си на наети или самостоятелно заети лица;
 - е) които влизат в държава-членка по силата на ангажименти, съдържащи се в международно споразумение, което улеснява влизането и временния престой на някои категории физически лица, свързани с търговия и инвестиции;
 - ж) чието експулсиране е било временно преустановено поради фактически или правни основания.
3. Настоящата директива не засяга бъдещи споразумения между Общността или между Общността и нейните държави-членки, от една страна, и една или повече трети страни, от друга страна, изброяващи професиите, които не трябва да попадат в приложното поле на тази директива, за да се гарантира етично набиране на персонал в сектори, страдащи от недостиг на работна ръка, като се защитават човешките ресурси в развиващите се страни, които са подписали тези споразумения.

Член 4

По-благоприятни разпоредби

1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятни разпоредби от:
 - а) законодателството на Общността, включително двустранни или многостранни споразумения, сключени между Общността или между Общността и нейните държави-членки, от една страна, и една или повече трети страни, от друга;
 - б) двустранни или многостранни споразумения, сключени между една или повече държави-членки и една или повече трети страни;
2. Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да приемат или запазят по-благоприятни разпоредби относно условията за влизане и пребиваване на лица, към които директивата се прилага, с изключение на влизането в първата държава-членка.

Глава II

УСЛОВИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ

Член 5

Критерии за приемане

1. Гражданин на трета страна, който кандидатства за приемане за целите, посочени в настоящата директива, трябва:
 - а) да представи валиден договор за работа или обвързващо предложение за работа за поне една година в съответната държава-членка;
 - б) да изпълнява условията на националното законодателство за упражняване от граждани на ЕС на регулираната професия, посочена в договора за работа или в обвързващото предложение за работа;
 - в) за професии, които не са регулирани, да представи документи, удостоверяващи съответни по-високи професионални квалификации в професията или сектора, посочени в договора за работа или в обвързващото предложение за работа;
 - г) да представи валиден документ за пътуване, както е предвидено в националното законодателство, и, ако е уместно, доказателство за валидно разрешително за пребиваване. Държавите-членки могат да изискат периодът на валидност на документа за пътуване да обхваща поне първоначалния срок на разрешителното за пребиваване;
 - д) да представи доказателство, че той и членовете на неговото семейство имат здравна осигуровка, покриваща всички осигурителни случаи, които обикновено се покриват за гражданите на съответната държава-членка, за периода, през който такова осигуряване и съответните права на обезщетения не се предоставят във връзка с или в резултат от договора за работа;
 - е) да не представлява заплаха за обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве.
2. В допълнение към условията, посочени в параграф 1, брутната месечна заплата, уточнена в договора за работа или в обвързващото предложение за работа, не трябва да бъде по-ниска от националния праг за заплата, определен и оповестен за целта от държавите-членки, като този праг трябва да бъде поне три пъти по-висок от минималната брутна месечна заплата, предвидена в националното законодателство.

Държавите-членки, в които няма фиксирани минимални заплати, определят националния праг за заплата като поне три пъти по-висок от минималния доход, под който гражданите на съответната държава-членка имат право да получават социално подпомагане в тази държава-членка.

Член 6

Дерогация

Ако кандидатът е гражданин на трета страна на възраст под 30 години, притежаващ квалификации, придобити с висше образование, се прилагат следните дерогации:

- а) държавите-членки смятат условието, посочено в член 5, параграф 2, за изпълнено, ако предложената брутна месечна заплата съответства поне на две трети от националния праг за заплата, определен в съответствие с член 5, параграф 2;
- б) държавите-членки могат да отменят изискването за заплата, предвидено в член 5, параграф 2, при условие че кандидатът е завършил висше образование на място и е получил образователна степен бакалавър и магистър в учебно заведение за висше образование, разположено на територията на Общността;
- в) държавите-членки не изискват доказателство за професионален опит в допълнение към квалификациите, придобити с висше образование, освен ако това не е необходимо, за да се изпълнят условията съгласно националното законодателство за упражняване от граждани на ЕС на регулираната професия, посочена в договора за работа или в обвързващото предложение за работа.

Член 7

Капацитет на приемане

Членове 5 и 6 не засягат правомощията на държавите-членки за определяне на капацитета на приемане на граждани на трети страни за целите на висококвалифицирана трудова заетост.

Глава III

Синя карта на ЕС, процедура и прозрачност

Член 8

Синя карта на ЕС

1. На лицето, изпълняващо изискванията, посочени в членове 5 и 6, за което компетентните органи са взели положително решение, се издава Синя карта на ЕС.
2. Първоначалната валидност на Синята карта на ЕС е две години и тя се подновява поне за същия срок. Ако договорът за работа обхваща период по-малък от две години, Синята карта на ЕС се издава за срока на договора за работа плюс три месеца.

3. Синята карта на ЕС се издава от компетентните органи на държавата-членка, като се използва единният формат, посочен в Регламент (ЕО) № 1030/2002. В съответствие с буква а), точки 7.5-9 от приложението към него държавите-членки отбелязват в Синята карта на ЕС условията за достъп до пазара на труда, както е посочено в член 13, параграф 1 или 2 от настоящата директива в зависимост от това кой от двата параграфа се прилага. В графа „разрешително за пребиваване“ държавите-членки посочват „Синя карта на ЕС“.
4. През срока на валидност Синята карта на ЕС дава на притежателя си правото:
 - а) на влизане, повторно влизане и престой на територията на държавата-членка, издала Синята карта на ЕС;
 - б) на преминаване през други държави-членки с цел упражняване на правата по буква а).
5. Притежателите на Синя карта на ЕС получават правата, признати на тях и на членовете на техните семейства съгласно членове 8, 10, параграф 2, 12, 13—19 и 21 от настоящата директива.

Член 9

Основания за отказ

1. Държавите-членки отхвърлят кандидатура за Синя карта на ЕС, когато кандидатът не отговаря на условията, посочени в членове 5 и 6, или когато представените документи са придобити чрез измама, фалшифицирани или подправени.
2. Преди да вземат решение по кандидатурата за Синя карта на ЕС, държавите-членки могат да проучат ситуацията на своя пазар на труда и да приложат национални процедури по отношение на изискванията за попълване на свободно работно място.

От съображения, свързани с политиката относно пазара на труда, държавите-членки могат да предпочетат граждани на Съюза, граждани на трети страни, когато това се предвижда от законодателството на Общността, както и граждани на трети страни, които пребивават законно и получават обезщетения за безработица в съответните държави-членки.

Член 10

Отнемане и неподновяване на Синя карта на ЕС

1. Държавите-членки могат да отнемат или да не подновят Синя карта на ЕС, издадена въз основа на настоящата директива, в следните случаи:
 - а) когато тя е била придобита чрез измама, фалшифицирана или подправена или

- б) когато се окаже, че притежателят ѝ не е изпълнявал или вече не изпълнява условията за влизане и пребиваване, посочени в членове 5 и 6, или пребивава с цел, различна от тези, за които е получил разрешение за пребиваване.
 - в) когато притежателят ѝ не е спазил ограниченията, предвидени в член 13, параграфи 1 и 2 и в член 14.
2. Липсата на уведомление, предвидено в член 13, параграф 2, не се смята за достатъчно основание за отнемане или неподновяване на Синята карта на ЕС.
 3. Държавите-членки могат да отнемат или да откажат да подновят Синя карта на ЕС от съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве.

Член 11

Кандидатури за приемане

1. Държавите-членки определят дали кандидатурите за Синя карта на ЕС трябва да бъдат подадени от гражданина на трета страна или от неговия работодател.
2. Кандидатурата се разглежда и проучва, когато съответният гражданин на трета страна пребивава извън територията на държавата-членка, в която иска да бъде приет, или когато вече пребивава законно на територията на съответната държава-членка.
3. Съответната държава-членка осигурява на гражданина на трета страна, чиято кандидатура е била приета, всички улеснения за получаване на изискваните визи.
4. Чрез дерогация от параграф 2 държавите-членки могат да приемат в съответствие с националното си законодателство кандидатура, която е подадена, докато съответният гражданин на трета страна не притежава разрешително за пребиваване, но се намира законно на нейна територия.

Член 12

Процедурни гаранции

1. Компетентните органи на държавите-членки приемат решение относно пълната кандидатура и уведомяват кандидата писмено в съответствие с процедурите за уведомяване, предвидени в националното законодателство на съответната държава-членка, най-късно в срок от 30 дни след датата, на която е подадена кандидатурата. При изключителни случаи, в които се разглеждат сложни кандидатури, срокът може да бъде удължен с още най-много 60 дни.
2. Ако информацията, предоставена в подкрепа на кандидатурата, е недостатъчна, компетентните органи уведомяват кандидата за изискваната допълнителна информация. Срокът, посочен в параграф 1, временно се преустановява, докато органите получат изискваната допълнителна информация.

3. Съответният гражданин на трета страна и, по целесъобразност неговият работодател, се уведомяват писмено за всяко решение за отхвърляне на кандидатура за Синя карта на ЕС или за неподновяване или отнемане на Синя карта на ЕС в съответствие с процедурите за уведомяване на съответното национално законодателство. Това решение може да се оспори пред съдилищата на съответната държава-членка. В уведомлението се посочват основанията за решението, възможните съществуващи процедури за обжалване и срокът за предприемане на действия.

Глава IV

ПРАВА

Член 13

Достъп до пазара на труда

1. През първите две години на законно пребиваване в съответната държава-членка достъпът до пазара на труда за притежателя на Синя карта на ЕС е ограничен до упражняването на платени трудови дейности, които изпълняват условията за приемане, посочени в членове 5 и 6. Промени в условията на договора за работа, които се отразяват върху условията за приемане, или промени в трудовите правоотношения са предмет на предварително писмено разрешение от компетентните органи на държавата-членка на пребиваване съгласно националните процедури и в рамките на сроковете, посочени в член 12, параграф 1.
2. След първите две години на законно пребиваване в съответната държава-членка в качеството си на притежател на Синя карта на ЕС лицето трябва да бъде равно третирано наред с гражданите на държавата-членка по отношение на достъпа до висококвалифицирана трудова заетост. Притежателят на Синя карта на ЕС уведомява за промените, настъпили в неговите трудови правоотношения, компетентните органи на държавата-членка на пребиваване съгласно националните процедури.
3. Притежателите на Синя карта на ЕС, които са получили статут на дългосрочно пребиваващи в ЕО, се третират равно наред с гражданите на държавата-членка по отношение на достъпа до трудова заетост и дейности като самостоятелно заети лица.
4. Държавите-членки могат да запазят ограничения на достъпа до трудова заетост и до дейности като самостоятелно заети лица, ако тези дейности предполагат дори само спорадично участие в упражняването на публична власт или отговорност за гарантиране на общия интерес на държавата в случаи, когато в съответствие със съществуващото национално или общностно законодателство тези дейности се извършват само от граждани на съответната държава-членка.

5. Държавите-членки могат да запазят ограничения на достъпа до трудова заетост и до дейности като самостоятелно заети лица в случаи, когато в съответствие със съществуващото национално или общностно законодателство тези дейности се извършват само от граждани на съответната държава-членка, на ЕС или на ЕИП.
6. Разпоредбите на настоящия член се прилагат, без да се засяга принципът на общностните преференции, както е определен в съответните разпоредби на Актовете за присъединяване от 16 април 2003 г. и 25 април 2005 г.

Член 14

Временна безработица

1. Безработицата сама по себе си не представлява основание за отнемане на Синя карта на ЕС, освен ако периодът на безработица не надхвърля три последователни месеца.
2. През този период притежателят на Синя карта на ЕС има право да си търси работа и да започне работа при условията, посочени в член 13, параграф 1 или 2 в зависимост от случая.
3. Държавите-членки разрешават на притежателя на Синя карта на ЕС да остане на тяхна територия, докато получи или му бъде отказано необходимото разрешение съгласно член 13, параграф 1. Уведомлението съгласно член 13, параграф 2 автоматично слага край на периода на безработица.

Член 15

Равно третиране

1. Притежателите на Синя карта на ЕС трябва да бъдат равно третирани наред с гражданите на съответната държава-членка, що се отнася до:
 - а) условията на труд, включително заплащане и уволнение, както и здраве и безопасност на работното място;
 - б) свободата на сдружаване, принадлежност и членство в организация на работници или работодатели или във всяка друга организация, чиито членове упражняват определена професионална дейност, включително по отношение на привилегиите, давани от подобни организации, без да се засягат националните разпоредби относно обществения ред и сигурност;
 - в) образованието и професионалното обучение, включително стипендии за обучение в съответствие с националното право;
 - г) признаването на дипломи, удостоверения и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури;

- д) клоновете на социалната сигурност, както са определени в Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г. за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността. Прилага се Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство;
 - е) социалното подпомагане, както е предвидено от националното право;
 - ж) изплащането на придобити пенсионни права при преместване в трета страна;
 - з) данъчните облекчения;
 - и) достъпа до стоки и услуги и доставянето на стоки и услуги, предоставени за обществено ползване, включително процедури за жилищно настаняване и помощ, предоставяна от службите по заетостта;
 - й) свободния достъп до цялата територия на съответната държава-членка при спазване на ограниченията, предвидени в националното законодателство от съображения за сигурност.
2. Държавите-членки могат да ограничат правата, предоставени съгласно параграф 1, букви в) и и), по отношение на стипендиите за обучение и процедурите за обществено жилищно настаняване до случаи, в които притежателят на Синя карта на ЕС е пребивавал или има право да пребивава на тяхна територия поне три години.
 3. Държавите-членки могат да ограничат равното третиране по отношение на социалното подпомагане до случаи, в които притежателят на Синя карта на ЕС е получил статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО в съответствие с член 17.

Член 16

Членове на семейството

1. Директива 2003/86/ЕО на Съвета се прилага с дерогациите, посочени в настоящия член.
2. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 и член 8 от Директива 2003/86/ЕО събирането на семейството не трябва да бъде обвързано с изискването притежателят на Синя карта на ЕС да има реални перспективи да получи право на постоянно пребиваване и да има минимален период на пребиваване.
3. Чрез дерогация от член 5, параграф 4, първа алинея от Директива 2003/86/ЕО разрешителните за пребиваване на членове на семейството се издават не по-късно от шест месеца след датата на подаване на кандидатурата.

4. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, последна алинея и член 7, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО посочените мерки за интегриране могат да се прилагат само след като съответните лица получат право на събиране на семейството.
5. Чрез дерогация от член 14, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО и по отношение на достъпа до пазара на труда, държавите-членки не прилагат срока от 12 месеца.
6. Чрез дерогация от член 15, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО за целите на изчисляване на петте години на пребиваване, изисквани за получаването на независимо разрешително за пребиваване, пребиваването в различни държави-членки може да се натрупва.
7. Ако държавите-членки използват възможността, предвидена в параграф 6, разпоредбите на член 17 по отношение на натрупването на периоди на пребиваване в различни държави-членки от притежателя на Синя карта на ЕС се прилагат *mutatis mutandis*.
8. Чрез дерогация от член 13, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/86/ЕО периодът на валидност на разрешителните за пребиваване на членовете на семейството е същият като този на разрешителните за пребиваване, издадени на притежателя на Синя карта на ЕС, доколкото периодът на валидност на техните документи за пътуване го позволява.

Член 17

Статут на дългосрочно пребиваващ в ЕО за притежателите на Синя карта на ЕС

1. Директива 2003/109/ЕО се прилага с дерогациите, посочени в настоящия член.
2. Чрез дерогация от член 4, параграф 1 от Директива 2003/109/ЕО притежателят на Синя карта на ЕС, който е използвал възможността, предвидена в член 19, има право да натрупва периоди на пребиваване в различни държави-членки, за да изпълни изискването относно продължителността на пребиваване, ако са изпълнени следните условия:
 - а) пет години законно и непрекъснато пребиваване на територията на Общността като притежател на Синя карта на ЕС;
 - б) законно и непрекъснато пребиваване като притежател на Синя карта на ЕС на територията на държавата-членка, където е подадена кандидатурата за разрешително за пребиваване за дългосрочно пребиваващ в ЕО, в продължение на две години непосредствено преди подаването на кандидатурата.
3. За целите на изчисляване на периода на законно и непрекъснато пребиваване в Общността и чрез дерогация от член 4, параграф 3, първа алинея от Директива 2003/109/ЕО периодът, посочен в параграф 2, буква а), не се прекъсва от периоди на отсъствие от територията на Общността, като тези отсъствия се вземат предвид при изчисляването на периода, ако те са по-къси от 12 последователни месеца и общата им продължителност не надхвърля 16 месеца в рамките на периода, посочен в параграф 2, буква а). Този параграф се прилага

и в случаи, когато притежателят на Синя карта на ЕС не използва възможността, предвидена в член 19.

4. Чрез дерогация от член 9, параграф 1, буква в) от Директива 2003/109/ЕО държавите-членки удължават на 24 последователни месеца периода на отсъствие от територията на Общността, разрешен на притежателя на Синя карта на ЕС и на членовете на неговото семейство, които са получили статут на дългосрочно пребиваващи в ЕО.
5. Дерогациите от Директива 2003/109/ЕО, посочени в параграфи 3 и 4, се прилагат само в случаи, когато съответният гражданин на трета страна може да представи доказателство, че е отсъствал от територията на Общността заради упражняването на икономическа дейност в качеството си на наето или самостоятелно заето лице, заради извършването на доброволческа дейност или заради обучение в страната си на произход.
6. Членове 13, 15 и 16 продължават да се прилагат, когато това е уместно, след като на притежателя на Синя карта на ЕС е издадено разрешително за пребиваване съгласно член 18.

Член 18

Разрешително за пребиваване тип „Дългосрочно пребиваващ в ЕО / Притежател на Синя карта на ЕС“

1. На притежателите на Синя карта на ЕС, които изпълняват условията, посочени в член 17 за получаването на статут на дългосрочно пребиваващи в ЕО, се издава разрешително за пребиваване в съответствие с член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета.
2. В графа „вид на разрешителното“ държавите-членки посочват „дългосрочно пребиваващ в ЕО / притежател на Синя карта на ЕС“.
3. Притежателите на разрешително за пребиваване от типа „дългосрочно пребиваващ в ЕО / притежател на Синя карта на ЕС“ са предмет на разпоредбите, които се отнасят до тях и до членовете на техните семейства и които са посочени в настоящата директива и в Директива 2003/109/ЕО.

Глава V

ПРЕБИВАВАНЕ В ДРУГИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ

Член 19

Условия

1. След двегодишно законно пребиваване в първата държава-членка в качеството си на притежател на Синя карта на ЕС лицето и членовете на неговото

семейство имат право да се преместят в държава-членка, различна от първата държава-членка, за целите на висококвалифицирана трудова заетост при условията, посочени в настоящия член.

2. Не по-късно от един месец след влизането на територията на втората държава-членка притежателят на Синя карта на ЕС уведомява за присъствието си компетентните органи на тази държава-членка и представя всички документи, доказващи, че той изпълнява условията по членове 5 и 6 за втората държава-членка.
3. В съответствие с процедурите по член 12 втората държава-членка обработва уведомлението и писмено информира кандидата и първата държава-членка за решението си:
 - а) да издаде Синя карта на ЕС и да разреши на кандидата да пребивава на нейна територия за целите на висококвалифицирана трудова заетост, ако са изпълнени условията, посочени в настоящия член, и при условията, посочени в членове 8-15;
 - б) да откаже издаването на Синя карта на ЕС и да задължи кандидата и членовете на неговото семейство, в съответствие с процедурите, предвидени от националното право, включително процедури за извеждане, да напуснат нейната територия, ако условията в настоящия член не са изпълнени. Първата държава-членка приема незабавно и без формалности притежателя на Синя карта на ЕС и членовете на неговото семейство. След обратното приемане се прилагат разпоредбите на член 14.
4. Кандидатът поема разходите, свързани с неговото и на семейството му връщане и обратно приемане, включително като възстановява разходите, направени от обществени фондове, когато това е целесъобразно, съгласно параграф 3, буква б).
5. При прилагането на настоящия член държавите-членки могат да продължат да прилагат капацитетите на приемане, както е уточнено в член 7.

Член 20

Достъп до пазара на труда на втората държава-членка за притежателите на разрешително за пребиваване от типа „дългосрочно пребиваващ в ЕО / притежател на Синя карта на ЕС“

1. Член 14, параграф 4 от Директива 2003/109/ЕО не се прилага към притежателите на разрешително за пребиваване от типа „дългосрочно пребиваващ в ЕО / притежател на Синя карта на ЕС“.
2. Ако държава-членка реши да приложи ограниченията за достъпа до пазара, предвидени в член 14, параграф 3 от Директива 2003/109/ЕО, тя дава предимство на притежателите на разрешително за пребиваване от типа

„дългосрочно пребиваващ в ЕО / притежател на Синя карта на ЕС“ пред други граждани на трети страни, които кандидатстват за пребиваване със същите цели.

Член 21

Пребиваване във втората държава-членка на членове на семейството

1. Когато притежателят на Синя карта на ЕС се премести във втора държава-членка в съответствие с разпоредбите на член 19 и когато семейството вече се е събрало в първата държава-членка, на членовете на семейството се разрешава да придружат или да отидат при притежателя на Синя карта на ЕС.
2. Не по-късно от един месец след влизането на територията на втората държава-членка членовете на семейството уведомяват за присъствието си компетентните органи на тази държава-членка и кандидатстват за разрешително за пребиваване.
3. Втората държава-членка може да поиска от членовете на семейството да представят при кандидатстване за разрешително за пребиваване:
 - а) разрешителното за пребиваване в първата държава-членка и валиден документ за пътуване;
 - б) доказателство, че са пребивавали в първата държава-членка в качеството си на членове на семейството на притежателя на Синя карта на ЕС;
 - в) доказателство, че имат здравна осигуровка, която покрива всички осигурителни случаи във втората държава-членка, или че притежателят на Синя карта на ЕС има такава осигуровка за тях.
4. Когато семейството не се е събрало в първата държава-членка, се прилага член 16.

Глава VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Мерки за прилагане

1. Посредством мрежата, създадена с Решение 2006/688/ЕО, държавите-членки уведомяват Комисията и останалите държави-членки, ако приемат законодателни или регулаторни мерки по отношение на член 7, член 9, параграф 2, член 19, параграф 5 и член 20.

2. Информацията съгласно параграф 1 включва подробно описание на съответните мерки, преведено на един от официалните езици на институциите на Европейския съюз, различен от езика на съответната държава-членка.
3. Всяка година и за първи път не по-късно от 1 април [годината след тази, през която е транспонирана настоящата директива] държавите-членки съобщават на Комисията и останалите държави-членки посредством мрежата, създадена с Решение 2006/688/ЕО, статистически данни за броя на гражданите на трети страни, на които е дадена, подновена или отнета Синя карта на ЕС през предишната календарна година, като посочват тяхната националност и професия. По същия начин се съобщават статистически данни и за приетите членове на семейство. За притежателите на Синя карта на ЕС и членовете на техните семейства, приети в съответствие с разпоредбите на членове 19-21, в предоставената информация се уточнява и държавата-членка на предишното пребиваване.

Член 23

Доклади

На всеки три години и за първи път не по-късно от [три години след датата на транспониране на настоящата директива] Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите-членки и предлага измененията, които са необходими.

Член 24

Точки за контакт

1. Държавите-членки посочват точки за контакт, които отговарят за получаването и предаването на информацията, посочена в член 19.
2. Държавите-членки сътрудничат по целесъобразен начин при обмена на информация и документация по параграф 1.

Член 25

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от [две години от датата на нейното влизане в сила]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 26
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на [...] ден след датата на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 27
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета:
Председател
[...]